

Vroeger en nu

Anton Poot

Mijn vader was zendingspredikant op de Molukken. Mijn zus is daar geboren.

Ik ben tijdens verlof in 1938 in Edam geboren. Met de Johan van Oldenbarnevelt voeren wij via Kaap de Goede Hoop naar Indië. Het Suezkanaal was toen al afgesloten ivm oorlogsdreiging. Op de dag dat we in Batavia aankwamen vierde ik mijn eerste verjaardag.

Toen brak de oorlog in Nederland uit en in 1942 was het daar raak. Wij kwamen toen in een kamp terecht. Eerst samen met mijn vader later alleen met mijn moeder, broertje en zusje. We zaten eerst in een kamp op Ambon en later op Celebes. Die kampen zijn aan het eind van de oorlog allemaal gebombardeerd. Het kamp op Celebes werd toen we daar zaten met fosforbommen aangevallen. We moesten via Makassar met oorlogsvliegtuigen naar Ambon.

Daar zagen wij mijn vader weer voor het eerst. Mijn vader werd de eerste voorzitter van de Molukse kerk na de oorlog. Hij was de enige overlevende die ter plekke was. Uiteindelijk zijn we in 1947 naar Nederland teruggekeerd. Mijn vader is toen voor de binnenlandse zending gaan werken. Hij werd toen predikant in Etersheim. Na Etersheim is mijn vader beroepen in Durgerdam en daar is hij gebleven tot zijn pensioen. Ik was 14 toen wij naar Durgerdam verhuisden en zat op school in Noord. Ik zou daarna een opleiding gaan volgen voor WIKA in de Horst in Driebergen. Dat was een theologische studie. Maar ik werd opgeroepen en moest in dienst bij de Korps Mariniers. Dat was in de periode dat we in oorlog waren met Nieuw Guinea. Daarna ben ik als medisch analist in het havenziekenhuis in Rotterdam gekomen waar men gespecialiseerd was in tropische ziektes.

Na mijn dienstitijd heb ik korte tijd bij de KNSM gewerkt in Amsterdam. In 1962 trouwde ik met Lida en ging toen werken bij de P&O. Binnen een paar maanden was ik daar General Manager en verdiende twee keer zoveel als bij de KNSM. Eerst werkte ik in Amsterdam daarna in Rotterdam. We testen containers uit tussen Felixstowe en Amsterdam en Tilbury en Rotterdam. In 1977 kwam ik na een aantal jaren in o.a. Papendrecht gewoond te hebben met mijn vrouw Lida en mijn drie kinderen naar Monnickendam. Ik heb in die jaren bij verschillende rederijen in Amsterdam gewerkt. Toen ik nog in Etersheim woonde begon ik op mijn elfde met orgellessen bij Bertus Gorter in Edam. Later in Durgerdam ging ik verder met lessen tot mijn negentiende.

Vanaf mijn dertiende ben ik orgel gaan spelen in kerken en tot vandaag toe en dat is al 63 jaar speel ik nog in veel plaatsen in Noord-Holland. Ik speel waar ze mij vragen en dat is bijna elk weekend. Ik heb ook nog een opleiding tot koordirigent gehad en voor verschillende koren gestaan. Eerst in Durgerdam later een jeugdkoor waarvan de leden uit verschillende Waterlandse kernen kwamen.

In Monnickendam stond ik voor Couleur Locale vanaf de oprichting tot ik stopte in 2007. Totaal 15 jaar. Ook arrangeer ik nog steeds veel muziek. Bv. Muziek voor een groot orgel maak ik geschikt voor een klein orgel. Af en toe staat ik nog voor een projectkoor zoals het tuintonenfestival in Watergang.

Met kerst en Pasen zit ik al twee jaar van te voren vol. Ik ben zeer actief op mijn 76^e. Volgens mijn kleinkinderen zitten wij zeker niet achter de geraniums. We zijn geen rustige bejaarden.